

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 30 januari 1905, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om tillägg till 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863.

Genom en den 16 december nästlidet år aflåten proposition, n:o 3, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om tillägg till 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863.

Härigenom förordnas såsom tillägg till hvad i 9 § i förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 är stadgadt:

Fråga, hvilken, enligt hvad ofvan är sagdt, af någon kyrkomötets ledamot väckes, må för mötet framläggas inom åtta dagar efter den, till hvilken mötet blifvit af Konungen sammankalladt; sedermera må sådan fråga ej kunna af ledamot väckas, utan såvida den af redan inom kyrkomötet fattadt beslut eller upptaget ärende eller annan under mötet inträffad händelse omedelbarligen föränledes.

Den genom förevarande proposition föreslagna lagbestämmelsen, som blifvit affattad i anslutning till motsvarande föreskrift i 55 § riksdagsordningen, är föranledd af en kyrkomötets skrifvelse till Konungen den 9 oktober 1903, däri kyrkomötet, med anledning af en vid kyrkomötet afgifven motion, anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga erforderlig åtgärd för att till 9 § af förordningen angående allmänt kyrkomöte den 16 november 1863 måtte fogas ett tillägg af den genom propositionen föreslagna, af kyrkomötet för dess del godkända lydelsen.

I kyrkomötets berörda skrifvelse erinras, hurusom den för närvarande obegränsade rätten för kyrkomötets medlemmar att under hela den tid kyrkomötet är samladt väcka motion i hvilken fråga som helst af beskaffenhet att tillhöra mötet oförnekligen vore ägnad att medföra vissa olägenheter med hänsyn till ärendenas behandling. Särskildt kunde det, såsom erfarenheten äfven visat, lätt hända, antingen att ärenden, hvilka stode i så nära samband med hvarandra, att de borde handläggas på en gång, icke blefve föremål för gemensam behandling, därför att framställning i det ena ärendet gjordes, sedan det andra redan varit före, eller ock att ett ärendes behandling i utskott måste uppskjutas eller afbrytas, därför att någon ytterligare framställning i ärendet förväntades. En begränsning af motions tiden vore därför en fördel och vore för öfrigt att förordna redan ur synpunkten af god ordning.

Lagutskottet, som äfven finner den föreslagna begränsningen af motions tiden vid kyrkomötet vara att förordna, har mot det i propositionen innefattade lagförslaget icke funnit något att erinra, och får utskottet alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 januari 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.